

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci stěžovatele **S., s. r. o.**, za účasti **Finančního ředitelství v Brně**, se sídlem v Brně, nám. Svobody 4, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 7. 2006, č. j. 29 Ca 87/2005 – 35,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 7. 2006, č. j. 29 Ca 87/2005 – 35, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 21. 7. 2006, č. j. 29 Ca 87/2005 - 35, odmítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně (dále jen „finanční ředitelství“) ze dne 14. 12. 2004, č. j. 3282/04/FŘ 130, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu ve Znojmě ze dne 12. 12. 2003, č. j. 124417/03/346914/1444, o dodatečném vyměření spotřební daně z piva za zdaňovací období leden 2000 ve výši 1163 Kč. Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že ze správního spisu zjistil, že napadené rozhodnutí finančního ředitelství bylo stěžovateli doručeno dne 3. 1. 2005 a žalobu proti tomuto rozhodnutí podal osobně na podatelnu krajského soudu podle prezentačního razítka dne 7. 3. 2005 v 11,50 hod. Protože zákonná dvouměsíční lhůta k podání žaloby uplynula dnem 3. 3. 2005, byla žaloba podána opožděně. Z tohoto důvodu krajský soud žalobu stěžovatele pro opožděnost odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

V kasační stížnosti podané proti usnesení krajského soudu v zákonné lhůtě z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. vyjádřil stěžovatel nesouhlas se závěry krajského soudu. Namítal, že ve skutečnosti předal předmětnou žalobu k poštovní přepravě dne 3. 3. 2005, tedy včas, jak o tom svědčí připojená kopie podacího lístku s vyznačením data

podání a váhy zásilky 1,726 kg. V tento den totiž podal žalobu proti 67 rozhodnutím finančního ředitelství, jejichž kopie k žalobě přiložil. Jednu žalobu volil z toho důvodu, že rozhodnutí, proti nimž směřovala, byla obsahově shodná. Krajský soud však žalobu rozdělil na 67 samostatných žalob a vyčlenil je též k samostatnému projednání. Obálka s razítkem pošty však mohla být připojena pouze k jedné takto vyčleněné žalobě. Tím se patrně stalo, že krajský soud považoval datum, kdy žalobu doručila Č., s. p., a které také vyznačila podatelna na předmětné žalobě, za datum osobního doručení žaloby. Je tedy zřejmé, že krajský soud odmítl žalobu pro opožděnost v rozporu se zákonem. Proto se stěžovatel domáhal, aby usnesení krajského soudu bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

V daném případě je nesporné, že napadené rozhodnutí finančního ředitelství bylo stěžovateli doručeno dne 3. 1. 2005. Stěžovatel mohl proto podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. podat žalobu proti tomuto správnímu rozhodnutí ve lhůtě do dvou měsíců, tj. nejpozději ve čtvrtek dne 3. 3. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), a to tak, že ji v tento den předá Krajskému soudu v Brně nebo tomuto soudu zašle prostřednictvím držitele poštovní licence (§ 40 odst. 4 s. ř. s.). Stěžovatel doložil podacím lístkem Č., s. p., že dne 3. 3. 2005 zaslal prostřednictvím pošty P. 1 Krajskému soudu v Brně žalobu proti 67 rozhodnutím Finančního ředitelství v Brně, mezi nimiž bylo i napadené rozhodnutí ze dne 14. 12. 2004, č. j. 3282/04/FŘ 130. Stěžovatel tedy podal žalobu proti napadenému správnímu rozhodnutí ve lhůtě do dvou měsíců uvedené v ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž je tento soud podle odst. 3 citovaného ustanovení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. O věci bylo rozhodnuto bez jednání postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu

